

23.02.065.063-2024 Κατάθεση 25/4/24

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ II

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ ΠΟΥ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ) ΝΟΜΟΥΣ
ΤΟΥ 2012 ΕΩΣ 2022

Προοίμιο.

ΕΠΕΙΔΗ, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και οι διάφορες επί μέρους πτυχές αυτού απασχολούν έντονα και ποικιλοτρόπως την κοινωνία,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι η καταβολή πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι υπηρέτησαν σε οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και ακολούθως ανέλαβαν άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση και καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας ή υπηρεσίας τους σε τέτοιο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση αποτελεί εν τέλει πρόκληση και/ή στρέβλωση, η οποία χρήζει εξορθολογισμού και εξισορρόπησης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η σύνταξη αποτελεί περιουσιακό δικαίωμα προστατευόμενο από το Άρθρο 23 του Συντάγματος και ως τέτοιο έχει τύχει απόλυτης αναγνώρισης στην *Κουτσελίνη-Ιωαννίδου ν Δημοκρατίας (2014) 3ΑΑΔ 361, ECLI:CY:AD 2014:D750,*

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το περιουσιακό δικαίωμα, σύμφωνα με το Άρθρο 23 του Συντάγματος δεν υπόκειται σε οποιουσδήποτε περιοριστικούς όρους, παρά μόνο διά νόμου και διά τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 3 του εν λόγω Άρθρου όρους, δεσμεύσεις ή περιορισμούς,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το αναγνωρισθέν ως περιουσιακό δικαίωμα σε σύνταξη, έτυχε απόλυτης αναγνώρισης στην ως άνω αναφερόμενη υπόθεση, στην οποία επρόκειτο για πλήρη ή μερική αποστέρηση της σύνταξης στο διηνεκές και στην οποία για τον λόγο αυτό αποφασίστηκε ότι δεν χωρούσε στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας αφενός και του ατομικού δικαιώματος ιδιοκτησίας των αιτητών αφετέρου, όπως γίνεται στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 1, του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) επί τη βάση των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων (*Panfile v Romania*, κίνηση αρ. 139022/11, 20.3.2012),

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, το ζήτημα της καταβολής πολλαπλών συντάξεων, όπως αυτό αντανακλά στη συλλογική συνείδηση της κυπριακής κοινωνίας και υπό το βάρος της ολοένα αυξανόμενης κατακραυγής και απαξίωσης συνιστά πλέον ζήτημα ηθικής τάξης και πολιτικής δεοντολογίας, το οποίο επιβάλλει στην πολιτεία να εγκύψει με προσοχή στο θέμα και να εξεύρει εκείνη την αποδεκτή συνιστώσα ρύθμισης του θέματος στην ευρύτητά του, ώστε μέσω

μίας ισοζυγισμένης, υπό τις περιστάσεις, ρύθμισης αποδεκτής από το κοινωνικό σύνολο και κατά τρόπο που να μην πλήττεται ουσιαστικά το υπό αναφορά δικαίωμα, να εκφράζεται η δημοκρατική άποψη της κοινωνίας,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ο όποιος περιορισμός του περιουσιακού δικαιώματος πρέπει εν πάση περιπτώσει να επέρχεται διά νόμου και να βασίζεται στην επίκληση συγκεκριμένων προβλεπόμενων στο Άρθρο 23 του Συντάγματος λόγων,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, το δικαίωμα σε σύνταξη για τους κρατικούς αξιωματούχους ρυθμίζεται σε πλείστους όσους νόμους της Δημοκρατίας ήδη από το 1980, ειδικότερα βάσει των διατάξεων του περί Συντάξεων (Ορισμένοι Αξιωματούχοι της Δημοκρατίας) Νόμου (Αρ. Νόμου 44 του 1980), σύμφωνα με τον οποίο η σύνταξη για τους προβλεπόμενους στον εν λόγω Νόμο αξιωματούχους αναστέλλεται, εφόσον αυτοί αναλάβουν οποιοδήποτε έτερο λειτούργημα ή αξίωμα στη Δημοκρατία [άρθρο 3(2)],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά την αναγνώριση από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της καταβολής σύνταξης ως περιουσιακού δικαιώματος εκ παραλλήλου με το δικαίωμα στον «μισθό», το δικαίωμα αυτό δεν συνεπάγεται και κατοχύρωσή του σε ορισμένο ύψος, εκτός από την περίπτωση της διακινδύνευσης της αξιοπρεπούς διαβίωσης του δικαιούχου [*Λαούτας ν Δημοκρατίας*]

(2001) 3ΑΑΔ §40],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εφόσον εξυπηρετείται πιεστική κοινωνική ανάγκη και ο τεθείς περιορισμός δεν είναι δυσανάλογος προς τον σκοπό τον οποίο ούτος εξυπηρετεί, η δε ανάγκη βασίζεται στο δημόσιο συμφέρον, το οποίο εν προκειμένω εξειδικεύεται ως η επιβαλλόμενη και/ή η πιεστική εκείνη κοινωνική ανάγκη προς αποκατάσταση του περί δικαίου αισθήματος που προκαλείται στον πολίτη συνεπεία της καταβολής, ταυτόχρονα, πολλών συντάξεων σε ένα πρόσωπο και μάλιστα υπό συνθήκες ολοένα και μεγαλύτερης οικονομικής στενότητας για το σύνολο των πολιτών,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, παρά ταύτα, η επίκληση και μόνο του δημόσιου συμφέροντος ως λόγου περιορισμού του εν λόγω περιουσιακού δικαιώματος δεν δύναται να θεμελιώσει απαλλαγή από την αρχή της νομιμότητας, αφού «δημόσιο συμφέρον» θεωρείται μόνο εκείνο που ορίζεται από τη Συντακτική και/ή Νομοθετική Εξουσία, οι οποίες είναι προς τούτο εξουσιοδοτημένες από το Σύνταγμα και τους νόμους της Δημοκρατίας να ενεργούν προς τούτο, [Γαπαγεωργίου ν Δημοκρατία (1990) 3.ΑΑΔ 1245 Ολομέλειας],

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ επιβάλλει τον περιορισμό του περιουσιακού δικαιώματος διά νόμου μόνον, εφόσον προηγουμένως γίνει στάθμιση του γενικού συμφέροντος της κοινωνίας και του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας, επί τη

βάσει των αρχών της αναλογικότητας και της δίκαιης εξισορρόπησης συγκρουόμενων θεμιτών συμφερόντων που εν προκειμένω επιβάλλεται πλέον ως επιτακτική κοινωνική ανάγκη,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η προσδοκία απόκτησης αξίωσης για σύνταξη γεννάται κατά τον χρόνο της πρόσληψης, συνιστά εν δυνάμει ιδιοκτησία και αποκρυσταλλώνεται ως ιδιοκτησιακό δικαίωμα με τη συμπλήρωση συντάξιμης υπηρεσίας σε συντάξιμη θέση [Αποστολάκης *ν* Ελλάδα, Υποθ. Αρ. 3957/09, 22.10.2009 και Φιλίππου κ.ά *ν* Δημοκρατίας (2010) 3 ΑΑΔ 241, Παύλου *ν* Δημοκρατίας (2009) 3 ΑΑΔ 584], γεγονός που επιτρέπει την υπό όρους αναστολή καταβολής σύνταξης και για το μέλλον, λαμβανομένης υπόψη της επελθούσας αποκρυστάλλωσης του υπό αναφορά δικαιώματος ως ιδιοκτησιακού με τη συμπλήρωση της συντάξιμης ηλικίας, η οποία εφαρμοζόμενη και τηρουμένων των αναλογιών, στην περίπτωση κρατικού αξιωματούχου σε αξίωμα ή λειτούργημα, παραπέμπει στο ότι το δικαίωμα στην οικεία σύνταξη αποκρυσταλλώνεται με τη λήξη της θητείας στο αντίστοιχο αξίωμα ή λειτούργημα,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, υπό το φως των πιο πάνω, κρίνεται ότι επέστη ο χρόνος ρύθμισης του ζητήματος της καταβολής πολλαπλών συντάξεων σε κρατικούς αξιωματούχους και παρέμβασης διά νόμου στο περιουσιακό δικαίωμα της σύνταξης ως προς εκείνους τους κρατικούς αξιωματούχους, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει σε

περισσότερα αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις στη Δημοκρατία ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και συνεχίζουν να υπηρετούν σε τέτοια αξιώματα, λειτουργήματα ή θέσεις με τη θέσπιση, ανάλογου νομοθετικού πλαισίου αναστολής σύνταξης η οποία κερδίζεται για το μέλλον,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται ότι μία υπό τις περιστάσεις ισοζυγισμένη λύση πρέπει να εκτείνεται προς περισσότερες κατευθύνσεις, ήτοι στον συμψηφισμό καταβλητέων συντάξεων για όλους όσοι δεν εμπίπτουν ήδη από το 1980 στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο αναστολής συντάξεων, στην αύξηση του συνταξιοδοτικού ορίου καταβολής σύνταξης από το εξηκοστό (60^ο) στο εξηκοστό πέμπτο (65^ο) έτος της ηλικίας για εκείνους τους κρατικούς αξιωματούχους για τους οποίους εξακολουθεί ακόμη να ισχύει ως συνταξιοδοτικό όριο το εξηκοστό (60^ο) έτος της ηλικίας (υπουργούς, υφυπουργούς, βουλευτές και δημάρχους), όπως ακριβώς ισχύει για όλους τους υπόλοιπους πολίτες στη Δημοκρατία, στην εισαγωγή ανώτατου ορίου σύνταξης για περισσότερα του ενός αξιώματος, λειτουργήματα ή θέσεις, ώστε αθροιστικά η καταβλητέα σύνταξη να μην υπερβαίνει συγκεκριμένο ανώτατο όριο και περαιτέρω, η αναστολή καταβλητέας σύνταξης για το μέλλον, δεδομένου ότι το δικαίωμα θεμελιώνεται από καθορισμένη ημερομηνία και μετά, χωρίς επηρεασμό καθ' οιονδήποτε τρόπο ήδη θεμελιωθείσας σύνταξης και/ή του πυρήνα του περιουσιακού δικαιώματος σε σύνταξη,

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος.
1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) 216(I) του 2012 52(I) του 2015 (Τροποποιητικός) Νόμος του 202~~3~~⁴ και θα διαβάζεται μαζί με τους 183(I) του 2015 67(I) του 2017 177(I) του 2017 16(I) του 2020 76(I) του 2022 209(I) του 2022. περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμους του 2012 έως 2022 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμοι του 2012 έως 2023.
- Τροποποίηση του άρθρου 2 του βασικού νόμου.
2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών αυτών:

«αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία» σημαίνει οποιοδήποτε αξίωμα,

λειτουργήματα ή θέσεις, για τα οποία καταβάλλεται από τη Δημοκρατία ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οργανισμό δημοσίου δικαίου ή αρχή τοπικής αυτοδιοίκησης, αναλόγως της περιπτώσεως, αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αντίστοιχα, και περιλαμβάνει το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρόεδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων, του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, του βουλευτή, υπουργού, υφυπουργού παρά τω Προέδρω, δημάρχου, του Προέδρου Συμβουλίου Επαρχιακού Οργανισμού Αυτοδιοίκησης, του επιτρόπου, εφόρου ή προέδρου και μελών οποιασδήποτε αρχής ή άλλου σώματος και οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτουργήματα ή θέσεις που καθιερύεται δυνάμει του Συντάγματος ή προβλέπεται στον εκάστοτε περί Προϋπολογισμού Νόμου ή από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου εν ισχύι Νόμου, αλλά δεν περιλαμβάνει θέση στην κρατική υπηρεσία ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

“αξίωμα, λειτουργήματα ή θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση” σημαίνει θητεία ή υπηρεσία σε αξίωμα

ή θέση σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θητεία ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατόπιν εκλογής διενεργηθείσας στη Δημοκρατία, δυνάμει των διατάξεων του 10(I) του 2004 περί Εκλογής των Μελών του Ευρωπαϊκού 202(I) του 2004 Κοινοβουλίου Νόμου και περιλαμβάνει αξίωμα 207(I) του 2004 ή λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή 13(I) του 2009 Επιτροπή, στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής 144(I) του 2013 Ένωσης, στο Ελεγκτικό Συνέδριο, στην 35(I) του 2014 Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, στην 43(I) του 2018 Επιτροπή Περιφερειών, στον Ευρωπαϊό 97(I) του 2023. Διαμεσολαβητή, στον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθώς και σε οποιονδήποτε άλλο οργανισμό, γραφείο, θεσμό ή υπηρεσία καθιδρυθείσα ή καθιδρυθησομένη δυνάμει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή δυνάμει οποιασδήποτε άλλης νομοθετικής πράξης, της οποίας ο κανονισμός για την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων περιλαμβάνει διατάξεις ταυτόσημες ή ανάλογες, με αυτές του παραρτήματος VIII, Άρθρο 11, του Κανονισμού (ΕΚ και ΕΥΡΑΤΟΜ) αριθ. 11 και 31/1962 περί

καθορισμού της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται

“ελάχιστη αμοιβή” σημαίνει ποσό ύψους πεντακοσίων ευρώ (€500), καταβλητέο έναντι αντιμισθίας ή μηνιαίων απολαβών σε δικαιούχο και αναπροσαρμοζόμενο από την 1^η Ιανουαρίου 2024, ετησίως, σύμφωνα με τον εκάστοτε δημοσιευόμενο από τη Στατιστική Υπηρεσία της Δημοκρατίας δείκτη τιμών καταναλωτή του έτους που προηγείται της δημοσίευσης».

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη
νέου άρθρου 9Α.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 9 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Αναστολή
σύνταξης.

9Α.-(1) Σε περίπτωση, κατά την οποία υπάλληλος ύστερα από την αφυπηρέτησή του αναλάβει οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή

θέση στη Δημοκρατία ή οποιοδήποτε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι αντιμισθίας, αποζημίωσης ή μηνιαίων απολαβών μεγαλύτερων της ελάχιστης αμοιβής, η κερδηθείσα σύνταξη για θητεία ή υπηρεσία από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αφαιρουμένης της ελάχιστης αμοιβής, αναστέλλεται:

Νοείται ότι, σε περίπτωση, κατά την οποία η αντιμισθία, η αποζημίωση ή οι μηνιαίες απολαβές είναι χαμηλότερες της κερδηθείσας σύνταξης για υπηρεσία από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αναστέλλεται εκείνο το μέρος της σύνταξης, το οποίο ισούται με την καταβλητέα αντιμισθία, αποζημίωση ή μηνιαίες απολαβές, αφαιρουμένης της ελάχιστης αμοιβής.

(2) Επιφυλασσομένων των διατάξεων του εδαφίου (1), ύστερα από την αποχώρηση του υπαλλήλου από αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή από αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ανασταλείσα σύνταξη καταβάλλεται εκ νέου στο ύψος που θα είχε εάν δεν είχε ανασταλεί:

Νοείται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία ο υπάλληλος έχει δικαίωμα σε καταβολή σύνταξης για θητεία ή υπηρεσία σε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση, αντίστοιχα, από τα οποία έχει αποχωρήσει, η ανασταλείσα, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) σύνταξη για υπηρεσία του ως υπαλλήλου, αρχίζει να καταβάλλεται εκ νέου σε τέτοιο ύψος, ώστε κερδηθείσα σύνταξή του ως υπαλλήλου, από την 1^η Ιανουαρίου 2024 και μετά, αθροισόμενη με κάθε σύνταξη κερδηθείσα από το οικείο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση μετά την εν λόγω ημερομηνία να μην υπερβαίνει τα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών της θέσης από την οποία ούτος αφυπηρέτησε ή του λειτουργήματος, αξιώματος ή θέσης στη Δημοκρατία ή του αξιώματος, λειτουργήματος ή θέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τα οποία ούτος αποχώρησε:

Νοείται περαιτέρω ότι, ο πιο πάνω συμφηφισμός δεν επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο οποιαδήποτε κερδηθείσα σύνταξη για θητεία ή υπηρεσία σε αξίωμα, λειτούργημα ή θέση στη Δημοκρατία ή για αξίωμα,

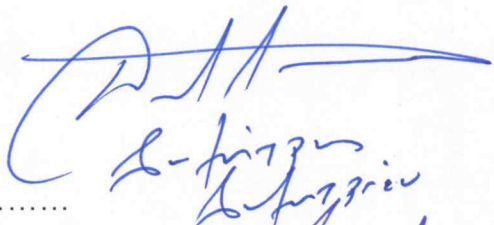

λειτουργήμα ή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αντίστοιχα, πριν από την 1^η Ιανουαρίου 2024, η οποία καταβάλλεται επιπροσθέτως.».

Τροποποίηση 4. Το άρθρο 13Α του βασικού νόμου τροποποιείται με την του άρθρου 13Α προσθήκη, αμέσως μετά τη φράση «του άρθρου 9», της φράσης του βασικού «και του άρθρου 9Α». νόμου.

Κατατέθηκε στην ολομέλεια της Βουλής στις

ΤΙ/ΓΧ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΜΗΤΡΙΟΥ
(ΕΚ ΜΕΡΟΣ ΚΙΝ. ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ)

Δ. ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΛΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σκοπός του νόμου που προτείνεται είναι η τροποποίηση του περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμου, ώστε να ρυθμισθούν θέματα καταβολής πολλαπλών συντάξεων.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις θα αναστέλλεται από την 1^η Ιανουαρίου 2024 η σύνταξη υπαλλήλου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, εφόσον ούτος αναλάβει οποιοδήποτε άλλο λειτούργημα, αξίωμα ή θέση στη Δημοκρατία ή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Περαιτέρω, προτείνεται ο συμψηφισμός τέτοιας σύνταξης με σύνταξη σε οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, λειτούργημα ή θέση, στο ανώτατο όριο σύνταξης που κρατικός αξιωματούχος δύναται να λάβει, ήτοι στα δύο τρίτα (2/3) των υψηλότερων συντάξιμων απολαβών εκάστου.

Επιπρόσθετα, προστατεύεται και δεν επηρεάζεται θεμελιωθείσα σύνταξη για υπηρεσία σε θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και για θητεία σε οποιοδήποτε άλλο λειτούργημα, αξίωμα ή θέση, τα οποία ο δικαιούχος κατείχε πριν από την ψήφιση του προτεινόμενου νόμου, η οποία θα καταβάλλεται επιπροσθέτως.

Επισημαίνεται ότι ανάλογες ρυθμίσεις ισχύουν, δυνάμει διατάξεων του περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμου του 2012 [Αρ. Νόμου 216(Ι) του 2012], σύμφωνα με τις οποίες η θεμελιωθείσα σύνταξη δημοσίου υπαλλήλου (ύψος σύνταξης και χρόνος καταβολής) για την περίοδο μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2012 δεν έχει καθ' οιονδήποτε τρόπο επηρεασθεί, με τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας μόνο ως προς το ύψος και τον χρόνο καταβολής σύνταξης θεμελιωθείσας από την 1^η Ιανουαρίου 2013 και εντεύθεν.